

Postanowienie z dnia 27 lipca 2005 r.

III SO 14/05

Złożony do sądu powszechnego lub Sądu Najwyższego wniosek strony o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych albo o wyznaczenie adwokata lub radcy prawnego z urzędu (art. 114 § 1 oraz art. 117 § 1 k.p.c.) w celu wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd administracyjny podlega odrzuceniu (art. 199 § 1 pkt 1 oraz art. 424¹ i następne k.p.c.).

Sędzia SN Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2005 r. sprawy z wniosku Mikołaja B. o ustanowienie adwokata z urzędu.

o d r z u c i ł wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych oraz o wyznaczenie adwokata z urzędu.

U z a s a d n i e n i e

Mikołaj B. zwrócił się do Sądu Najwyższego pismem z dnia 10 czerwca 2005 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego: w dniu 21 czerwca 2005 r.) z wnioskiem o ustanowienie adwokata z urzędu, a także o zwolnienie od kosztów sądowych, podnosząc w uzasadnieniu tego wniosku, że „wobec zwrócenia przez Sąd Najwyższy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku NSA w Bydgoszczy z 26 czerwca 2003 r. zostałem pozbawiony prawa do sprawiedliwego sądu wobec nierówności wobec prawa. Natomiast przymus adwokacki jest fikcją - żaden adwokat nie chce pisać do Sądu Najwyższego lub żąda horendalnych kwot 1.000 zł. Jestem emerytem inwalidą II grupy samotnie prowadzący gosp. Domowe, nie posiadam majątku ani dochodów. Utrzymuję się wyłącznie z emerytury 1.200 zł miesięcznie i wszystko wydaję na utrzymanie i leczenie wobec stałej choroby”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ i nast. k.p.c.) przysługuje wyłącznie od prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd powszechny w sprawie cywilnej (art. 1 i art. 2 k.p.c.). Oznacza to, że niedopuszczalna jest droga sądowa przed sądem powszechnym w sprawie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd administracyjny (art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c.). W konsekwencji, wniesiony do sądu powszechnego lub do Sądu Najwyższego wniosek strony o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych lub o wyznaczenie adwokata lub radcy prawnego z urzędu (art. 114 § 1 oraz art. 117 § 1 k.p.c.) w celu wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd administracyjny podlega odrzuceniu (art. 354 w związku z art. 199 § 1 pkt 1 oraz art. 361 k.p.c.).

Tymczasem, w rozpoznawanej sprawie Mikołaj B. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wyznaczenie adwokata z urzędu, ponieważ - jak wywodzi w uzasadnieniu tego wniosku - zamierza on wystąpić ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem „wyroku NSA w Bydgoszczy z 26 czerwca 2003 r.”. W tej sytuacji, ponieważ niedopuszczalna jest droga sądowa przed sądem powszechnym w sprawie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd administracyjny, wniosek ten podlegał odrzuceniu na podstawie art. 354 w i art. 361 związku z art. 199 § 1 pkt 1 oraz art. 424¹ i nast. k.p.c.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====